

ERFGOEDVERORDENING 2009

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

Deze verordening verstaat onder:

- a monument:
  - 1 zaak, die van algemeen belang is vanwege haar schoonheid, betekenis voor de wetenschap en/of cultuurhistorische waarde.
  - 2 terrein, dat van algemeen belang is vanwege een aanwezige zaak, bijvoorbeeld archeologische waarden, als bedoeld onder 1.
- b beschermd gemeentelijk monument:
onroerend monument, dat overeenkomstig de bepalingen van deze verordening als beschermd gemeentelijk monument is geregistreerd als bedoeld in artikel 6.
- c gemeentelijke monumentenlijst:
de lijst waarop de overeenkomstig deze verordening als beschermd gemeentelijk monument aangewezen zaken/terreinen zijn geregistreerd.
- d beschermd rijksmonument:
onroerend monument, dat is ingeschreven in de ingevolge de Monumentenwet 1988 vastgestelde registers.
- e kerkelijk monument:
onroerend monument, dat eigendom is van een kerkgenootschap, een zelfstandig onderdeel daarvan, een lichaam waarin kerkgenootschappen zijn verenigd, of van een ander genootschap op geestelijke grondslag en dat uitsluitend of voor een overwegend deel wordt gebruikt voor het gezamenlijk belijden van de godsdienst of levensovertuiging.
- f beschermde beeldbepalende zaak:
aan de openbare weg gelegen (deel van een) onroerende beeldbepalende zaak, die qua schoonheid van algemeen belang is vanwege het stedenbouwkundig-, architectonisch- en/of landschappelijk beeld, maar niet overeenkomstig artikel 1, lid b van deze verordening als een beschermd gemeentelijk monument is geregistreerd.
- g gemeentelijke lijst beeldbepalende zaken:
de lijst waarop de overeenkomstig deze verordening als beschermde beeldbepalende aangewezen zaken zijn geregistreerd als bedoeld in artikel 22.
- h monumentencommissie:
op basis van artikel 84 van de Gemeentewet en artikel 15 lid 1 van de Monumentenwet ingestelde commissie met als taak het college op grond van de "Verordening regelende de taak, de samenstelling en de werkwijze van de monumentencommissie Nieuwkoop" op verzoek of uit eigen beweging te adviseren over de toepassing van de Monumentenwet 1988, de erfgoedverordening en het monumenten- en archeologisch beleid.
- i. bouwhistorisch onderzoek:
in schriftelijke rapportage vastgelegd onderzoek naar de bouwgeschiedenis en de bouwhistorische kwaliteit van een monument of een beeldbepalende zaak.
- j. beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht:
groepen van onroerende zaken, die van algemeen belang zijn wegens hun schoonheid, hun onderlinge ruimtelijke- of structurele samenhang dan wel hun wetenschappelijke- en/of cultuurhistorische waarde en in welke groepen zich een of meer monumenten danwel beeldbepalende zaken bevinden, die geregistreerd zijn op de rijks- of gemeentelijke monumentenlijst danwel op de lijst van beeldbepalende zaken.

- k. gemeentelijke lijst beschermde stads- of dorpsgezichten:
de lijst waarop zijn vermeld de overeenkomstig deze verordening geregistreerde beschermde gemeentelijke stads- of dorpsgezichten.
- l. gemeentelijke archeologische waardekaart:
topografische kaart van het gemeentelijke grondgebied of delen van het grondgebied, waarop archeologische monumenten en archeologische verwachtingsgebieden zijn aangegeven;
- m. landelijke Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden:
landelijke kaart met een schaal van 1:50.000, die op basis van geomorfologische gegevens, de kans weergeeft op de aanwezigheid van archeologische vindplaatsen, waarbij onderscheid wordt gemaakt in hoge, middelhoge, lage en zeer lage trefkans;
- n. provinciale Archeologische Monumentenkaart:
topografische kaart van (delen van) het provinciale grondgebied, waarop archeologische monumenten en archeologische gebieden zijn aangegeven;
- o. archeologisch verwachtingsgebied:
gebied, aangegeven op de archeologische waardekaart, waarvan is aangegeven dat in bepaalde mate archeologische vondsten of sporen te verwachten zijn;
- p. hoge verwachtingswaarde:
grote kans op archeologische vondsten of informatie;
- q. middelhoge verwachtingswaarde:
gemiddelde kans op archeologische vondsten of informatie;
- r. lage verwachtingswaarde:
kleine kans op archeologische vondsten of informatie;
- s. plan van aanpak:
plan dat weergeeft hoe een archeologische uitvoerder de vragen zoals omschreven in het programma van eisen denkt te gaan beantwoorden;
- t. programma van eisen:
programma dat door het college wordt vastgesteld en waarmee kaders worden gesteld voor het ontwerp en de uitvoering van archeologisch onderzoek.
- u. gemeentelijke beleidsadvieskaart:
kaart behorende bij de archeologische paragraaf van het bestemmingsplan.
- v. nieuwkoops planologisch erfgoed
onroerende monumenten als bedoeld in artikel 1 lid a, waarvan de gronden en opstallen met de bestemming Nieuwkoops Planologisch Erfgoed (NPE) zijn aangewezen op de plankaarten van de bestemmingsplannen van de gemeente Nieuwkoop, in de zin van Afdeling 3.1 (Bepalingen omtrent bestemmingsplannen) van de Wet Ruimtelijke Ordening, juncto Hoofdstuk 3 (Bestemmingsplannen) van het Besluit Ruimtelijke Ordening, waarbij per bestemmingsplan de verschillende gradaties van bescherming worden vastgelegd.

Artikel 2 Het gebruik van het monument/beeldebepalende zaak

Bij de toepassing van deze verordening wordt rekening gehouden met het gebruik van het monument of de beeldebepalende zaak.

HOOFDSTUK 2 BESCHERMDE GEMEENTELIJKE MONUMENTEN

Paragraaf 1 De aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument en de registratie op de gemeentelijke monumentenlijst

Artikel 3 De aanwijzing tot beschermd gemeentelijk monument

- 1 Het college kan, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een monument aanwijzen als beschermd gemeentelijk monument.
- 2 a. Voordat het college over de aanwijzing een besluit neemt, vraagt het advies aan de Monumentencommissie en aan degenen die in de kadastrale registratie als zakelijk gerechtigde staan vermeld.
b. Met ingang van de datum waarop de eigenaar van een monument de kennisgeving van het voornemen tot aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument ontvangt tot het moment dat de registratie als bedoeld in artikel 6 lid 1 plaatsheeft of vaststaat dat het monument niet wordt aangewezen zijn de artikelen 9 tot en met 13 van overeenkomstige toepassing.
- 3 Het college kan bepalen, dat ten behoeve van de aanwijzing van een monument als beschermd gemeentelijk monument een bouwhistorisch onderzoek wordt verricht.
- 4 Voordat het college een kerkelijk monument aanwijst, voert het overleg met de eigenaar. Indien een aangewezen kerkelijk monument de wezenlijke belangen van de godsdienstuitoefening verliest, wordt het geacht te zijn aangewezen als beschermd gemeentelijk monument.
- 5 De aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument kan geen object betreffen dat onherroepelijk is aangewezen op grond van artikel 3 van de Monumentenwet 1988 of dat onherroepelijk is aangewezen op grond van de monumentenverordening van de provincie Zuid-Holland.

Artikel 4 Termijn advies en aanwijzingsbesluit

- 1 De Monumentencommissie adviseert schriftelijk binnen acht weken na ontvangst van het verzoek van het college.
- 2 Het college beslist binnen 12 weken na ontvangst van het advies van de Monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 20 weken na de adviesaanvraag.

Artikel 5 Mededeling

De aanwijzing als bedoeld in artikel 3, lid 1 wordt medegedeeld aan degenen die in de kadastrale legger als zakelijk gerechtigden staan vermeld.

Artikel 6 Registratie op de gemeentelijke monumentenlijst

- 1 Het college registreert het beschermde gemeentelijke monument op de gemeentelijke monumentenlijst.
- 2 De gemeentelijke monumentenlijst bevat de plaatselijke aanduiding, de datum van de aanwijzing, de kadastrale aanduiding, de tenaamstelling en een beschrijving van het beschermde gemeentelijke monument.
- 3 Indien een deel van een onroerende zaak beschermenswaardig is, beperkt de bescherming en registratie zich tot dat specifieke deel. De gemeentelijke monumentenlijst als bedoeld in lid 2 bevat de beschrijving van dat specifieke onderdeel.

Artikel 7 Wijzigen van de aanwijzing

1. Het college kan, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, de aanwijzing wijzigen.
2. Artikel 3, tweede en derde lid, alsmede artikel 4, 5 en 6 zijn van overeenkomstige toepassing op het wijzigingsbesluit.
3. Indien de wijziging naar het oordeel van het college van ondergeschikte betekenis is, blijft overeenkomstige toepassing, als bedoeld in lid 2, achterwege.
4. De inhoud en de datum van de wijziging worden op de gemeentelijke monumentenlijst aangetekend.

Artikel 8 Intrekken van de aanwijzing

- 1 Indien het college de aanwijzing intrekt, zijn artikel 3, tweede en derde lid, en artikelen 4 en 5 van overeenkomstige toepassing.
2. De aanwijzing wordt geacht ingetrokken te zijn, indien toepassing wordt gegeven aan artikel 3 van de Monumentenwet 1988 of een monumentenverordening van de provincie Zuid Holland.
3. De intrekking wordt op de gemeentelijke monumentenlijst geregistreerd.

Paragraaf 2 Instandhouden van gemeentelijke monumentale zaken

Artikel 9 Instandhoudingbepaling

1. Het is verboden een gemeentelijk monument, als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 1, te beschadigen of te vernielen.
2. Het is verboden zonder vergunning van het college:
  - a. een gemeentelijk monument, als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 1, af te breken, te verstoren, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen;
  - b. een gemeentelijk monument, als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 1, te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.
3. Het verbod en de vergunningplicht, als bedoeld in het tweede lid, gelden niet indien het college nadere regels stelt met betrekking tot de wijze waarop werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd.

Artikel 10 De aanvraag

De aanvraag van de vergunning, als bedoeld in artikel 9, lid 2 wordt ingediend bij het college en moet goed inzicht geven in de bestaande en de door de aanvrager gewenste situatie. Naast artikel 4:2, lid 1 en 2 van de Algemene wet bestuursrecht dient de aanvrager de volgende gegevens over te leggen:

tekeningen en foto's van de bestaande situatie
tekeningen van de beoogde situatie
een beschrijving van de werkzaamheden

Het college kan ter beoordeling van de aanvraag nadere richtlijnen geven over toe te passen materialen en de wijze waarop werkzaamheden worden uitgevoerd. Ook kan het nadere gegevens van de aanvrager verlangen, waaronder de resultaten van een bouwhistorisch onderzoek.

Artikel 11 Advies van de Monumentencommissie en beslissing op de aanvraag

- 1 Het college vraagt advies aan de Monumentencommissie voordat het beslist op de aanvraag als bedoeld in artikel 10.
- 2 Voordat een beslissing wordt genomen op de aanvraag wordt deze twee weken ter inzage gelegd.
- 3 Na de ter inzage legging wordt de adviesaanvraag aan de Monumentencommissie gezonden, vergezeld van de ingekomen zienswijzen. De Monumentencommissie brengt binnen de in de "Verordening regelende de taak, de samenstelling en de werkwijze van de Monumentencommissie" genoemde termijnen schriftelijk advies uit aan het college en betreft de beschrijving van het monument als bedoeld in artikel 6 bij haar advies.
Indien een bouwhistorisch onderzoek noodzakelijk wordt geacht kan de termijn met ten hoogste vier weken worden verlengd.
- 4 Bij overschrijding van de, in lid 3 genoemde termijnen, wordt de Monumentencommissie geacht te hebben geadviseerd.
- 5 Het college beslist binnen 6 weken na ontvangst van het advies van de Monumentencommissie maar in ieder geval binnen 12 weken na ontvangst van de aanvraag van de vergunning.

- 6 Het college kan de in lid 5 genoemde termijn van 12 weken met ten hoogste 12 weken verlengen, mits het de aanvrager daarvan kennis geeft binnen de in lid 5 genoemde termijn van 12 weken.
- 7 Indien het college niet voldoet aan artikel 11 lid 5 of lid 6 wordt de vergunning geacht te zijn verleend.
- 8 Het college kan aan een vergunning voorschriften verbinden in het belang van de monumentenzorg.
- 9 Het college zendt een afschrift van de monumentenvergunning aan de Monumentencommissie.

Artikel 12 Kerkelijk monument

Het college geeft voor een beschermd kerkelijk monument geen beschikking af ingevolge de bepalingen van artikel 9, lid 2 dan nadat overeenstemming met de eigenaar is bereikt, indien en voor zover het een beschikking betreft, waarbij wezenlijke belangen van het belijden van de godsdienst of de levensovertuiging in het beschermde gemeentelijk monument in het geding zijn.

Artikel 13 Intrekken van de vergunning

- 1 De vergunning kan door het college worden ingetrokken indien:
  - a blijkt dat de vergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend.
  - b blijkt dat de vergunninghouder de voorschriften als bedoeld in artikel 9 lid 2 niet naleeft.
  - c de omstandigheden aan de kant van de vergunninghouder zich zodanig hebben gewijzigd, dat het belang van het beschermde gemeentelijk monument zwaarder dient te wegen.
  - d niet binnen 52 weken na afgifte van de vergunning gebruik wordt gemaakt.
- 2 Van de beschikking tot intrekking wordt een kopie aan de Monumentencommissie gezonden.

HOOFDSTUK 3 RIJKSMONUMENTEN

Paragraaf 3 Vergunningen tot wijziging van beschermde rijksmonumenten.

Artikel 14 Vergunning voor beschermd rijksmonument

1. Het college zendt onmiddellijk een afschrift van de ontvankelijke aanvraag om vergunning voor een beschermd rijksmonument aan de monumentencommissie.
2. De monumentencommissie adviseert schriftelijk over de aanvraag binnen acht weken na de datum van verzending van het afschrift.
3. Bij overschrijding van de in het tweede lid genoemde termijn wordt de monumentencommissie geacht geadviseerd te hebben.

HOOFDSTUK 4 BESCHERMDE STADS- OF DORPSGEZICHTEN

Paragraaf 4 De aanwijzing als beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht en de registratie op de gemeentelijke monumentenlijst

Artikel 15 Aanwijzing als beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht

- 1 Het college kan een stads- of dorpsgezicht aanwijzen als beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht.

- 2 Voordat het college over de aanwijzing een besluit neemt, legt het het concept-aanwijzingsbesluit vier weken ter visie en vraagt het, met de ingebrachte zienswijzen, advies aan de Monumentencommissie. In spoedeisende gevallen kan het vragen van advies achterwege blijven.
- 3 De aanwijzing kan geen stads- of dorpsgezicht betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 35 van de Monumentenwet 1988 of dat is aangewezen op grond van de monumentenverordening van de provincie Zuid-Holland.

Artikel 16 Termijn advies en aanwijzingsbesluit

Artikel 4 is van toepassing.

Artikel 17 Registratie op de lijst van beschermde gemeentelijke stads- of dorpsgezichten

- 1 Het college registreert het beschermde gemeentelijke stads- of dorpsgezicht op de lijst van gemeentelijke beschermde stads- of dorpsgezichten.
- 2 De lijst van gemeentelijke beschermde stads- of dorpsgezichten bevat de plaatselijke aanduiding, de datum van aanwijzing, de gebiedsaanwijzing van het beschermde stads- of dorpsgezicht en een beschrijving van de daarin vervatte cultuurhistorische waarden.

Artikel 18 Wijziging en intrekking van de aanwijzing

De artikelen 7 en 8 zijn van toepassing.

Artikel 19 Bescherming in bestemmingsplannen

- 1 De gemeenteraad stelt ter bescherming van een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht een bestemmingsplan vast, als bedoeld in de Wet op de Ruimtelijke Ordening dat de aanwezige cultuurhistorische waarden beschermd.
- 2 Indien voor een gebied een of meerdere bestemmingsplannen vigeren neemt de gemeenteraad een besluit waarin wordt bepaald in hoeverre deze bestemmingsplannen als beschermend plan in de zin van lid 1 kunnen worden aangemerkt.

Artikel 20 Instandhoudingbepaling

- 1 Het is verboden in een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht op grond van artikel 3.16 lid 1 sub b juncto artikel 3.20 lid 3 sub a van de Wet Ruimtelijke Ordening, zonder schriftelijke vergunning van het college of in strijd met de bij zodanige vergunning gestelde voorschriften:
  - a bouwwerken geheel of gedeeltelijk af te breken, te verplaatsen of grondverzet uit te voeren.
  - b onroerende zaken, geen bouwwerk zijnde, hieronder begrepen verhardingen, walkanten en erfscheidingen op te richten of te wijzigen anders dan voor het normale onderhoud.
- 2 Geen sloopvergunning op grond van de bouwverordening is vereist voor het afbreken ingevolge een aanschrijving van het college.
- 3 Op het verlenen van een vergunning als bedoeld in lid 1 zijn, totdat een beschermend bestemmingsplan onherroepelijk is geworden, de artikelen 10 tot en met 13 van deze verordening van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 5 BEELDBEPALENDE ZAKEN

Paragraaf 5 De aanwijzing en registratie op de gemeentelijke lijst "Beeldbepalende zaken".

Artikel 21 De aanwijzing als beschermde beeldbepalende zaak

- 1 Het college kan, al dan niet op verzoek van belanghebbenden, besluiten zaken aan te wijzen als beschermde beeldbepalende zaak.
- 2 a Voordat het college over de aanwijzing een besluit neemt, vraagt het advies aan de Monumentencommissie en aan degenen die in de kadastrale registratie als zakelijk gerechtigden staan vermeld. In spoedeisende gevallen kan dit advies achterwege blijven.
b Met ingang van de datum waarop de eigenaar van een beeldbepalende zaak de kennisgeving van het voornemen tot aanwijzing als beschermde beeldbepalende zaak ontvangt tot het moment dat de registratie als bedoeld in artikel 6 lid 1 plaatsheeft of vaststaat dat het object niet wordt aangewezen is artikel 23 van overeenkomstige toepassing.
- 3 Alvorens het college een kerkelijke beeldbepalende zaak aanwijst, voert het overleg met de eigenaar.
- 4 Beschermde beeldbepalende zaken, die zijn ingeschreven in het register als bedoeld in artikel 6 van de Monumentenwet of die zijn geregistreerd op een lijst van monumenten, op grond van een Monumentenverordening van de provincie Zuid-Holland of de Erfgoedverordening 2009, worden door het college niet op de in dit artikel bedoelde lijst geplaatst.

Artikel 22 Aanwijzings- en registratieprocedure

Artikel 4 tot en met 8 zijn van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat voor het beschermd(e) gemeentelijk(e) monument moet worden gelezen de beschermde beeldbepalende zaak en voor de gemeentelijke monumentenlijst moet worden gelezen de gemeentelijke lijst beeldbepalende zaken.

Paragraaf 6 Vergunningen tot wijziging of afbraak van beeldbepalende zaken.

Artikel 23 Instandhoudingbepaling

- 1 Het is verboden een beschermde beeldbepalende zaak te beschadigen of te vernielen.
- 2 Het is verboden zonder vergunning van het college of in strijd met bij zodanige vergunning gestelde voorschriften:
  - a. een beschermde beeldbepalende zaak af te breken, te verstoren, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen.
  - b. de beschermde beeldbepalende zaak te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar wordt gebracht.

Artikel 24

- 1 Het college vraagt de Monumentencommissie advies als een vergunning wordt gevraagd voor een vervangend bouwplan of voor de wijziging van een, op de gemeentelijke lijst beeldbepalende zaken, geregistreerde onroerende zaak.
- 2 Bij de beraadslagingen betreft de Monumentencommissie ten aanzien van de in lid 1 bedoelde aanvraag tevens de beschrijving die hoort bij de beeldbepalende zaak (zie artikel 22).
- 3 De artikelen 10 t/m 13 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 6. INSTANDHOUDING VAN ARCHEOLOGISCHE TERREINEN

Artikel 25. Instandhoudingbepaling

1. Het is verboden om in een archeologisch monument, bedoeld in artikel 1, onder a, sub 2 of een archeologisch verwachtingsgebied, bedoeld in artikel 1, onder o, de bodem dieper dan 0,50 cm onder de oppervlakte te verstoren.
2. Het verbod in lid 1 is niet van toepassing indien;

- a. het een verstoring betreft van een archeologisch monument of archeologisch verwachtingsgebied als aangegeven op de provinciale Archeologische Monumentenkaart of de landelijke Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden, en waarbij die verstoring plaatsvindt:
  - in een gebied met lage archeologische verwachtingswaarde en het te verstoren gebied kleiner is dan 10.000 m², of;
  - in een gebied met een middelhoge archeologische verwachtingswaarde en het te verstoren gebied kleiner is dan 2.500 m², of;
  - in een gebied met hoge archeologische verwachtingswaarde en het te verstoren gebied kleiner is dan 100 m².
- b. in het geldend bestemmingsplan bepalingen zijn opgenomen omtrent archeologische monumentenzorg.
- c. in een vrijstellingsbesluit als bedoeld in afdeling 3.4 van de Wet Ruimtelijke Ordening voorschriften zijn opgenomen omtrent archeologische monumentenzorg.
- d. het college nadere regels stelt met betrekking tot de uitvoering van werkzaamheden die leiden tot een verstoring van een archeologisch monument of archeologisch verwachtingsgebied als aangegeven op gemeentelijke archeologische waardenkaart of de gemeentelijke beleidsadvieskaart, dan wel bij het ontbreken daarvan, de provinciale Archeologische Monumentenkaart of de landelijke Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden;
- e. een rapport is overlegd waarin de archeologische waarde van het te verstoren terrein naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld en waaruit blijkt dat:
  - het behoud van de archeologische waarden in voldoende mate kan worden geborgd; of
  - de archeologische waarden door de verstoring niet onevenredig worden geschaad; of
  - in het geheel geen archeologische waarden aanwezig zijn.

Artikel 26. Opgravingen en begeleiding

1. Indien binnen het grondgebied van de gemeente Nieuwkoop onderzoek wordt uitgevoerd in het kader van het doen van opgravingen in de zin van artikel 1 sub h Monumentenwet 1988, dient, onverminderd de overige bepalingen van deze wet:
  - a. het college een programma van eisen vast te stellen als bedoeld in artikel 1 onder o, waarbij nadere regels worden gesteld ten aanzien van het onderzoek.
  - b. de verstoorder, voorafgaande aan het onderzoek, een plan van aanpak als bedoeld in artikel 1 onder n van deze verordening ter goedkeuring aan het college te overleggen.
2. In de nadere regels neemt het college bepalingen op met betrekking tot het toezicht op de feitelijke uitvoering van het plan van aanpak. Tijdens het onderzoek dienen aanwijzingen van het college in acht te worden genomen.
3. Om te kunnen beoordelen of het plan van aanpak aan het programma van eisen en eventuele nadere regels voldoet, vraagt het college advies aan een deskundige, zoals omschreven in de Wet op de Archeologische monumentenzorg.

HOOFDSTUK 7 SCHADEVERGOEDING

Artikel 27 Schadevergoeding

1. Indien en voor zover blijkt dat een belanghebbende schade lijdt of zal lijden, die redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven, kent het college hem op zijn aanvraag een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe, indien de schade in relatie staat tot:

- a. de weigering van het college een vergunning als bedoeld in artikel 10 te verlenen;
  - b. de voorschriften door het college verbonden aan een vergunning als bedoeld in artikel 10;
  - c. de door het college nader te stellen regels als bedoeld in artikel 10, derde lid;
  - d. de door het college nader te stellen regels als bedoeld in artikel 14, tweede lid, onder d;
  - e. een aanwijzing als bedoeld in artikel 15, tweede lid, tweede volzin.
2. Aanvragen om een schadevergoeding worden behandeld conform de afdeling 6.1 van de Wet Ruimtelijke Ordening.

HOOFDSTUK 8 SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 28 Strafbepaling

Hij, die handelt in strijd met de artikelen 9, 20, 23, 25 en 26 van deze verordening, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie of een hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 29 Toezichthouders

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn belast:
  - a. Met betrekking tot zakelijke monumenten als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 1; de afdeling Vergunningen, Voorzieningen en Handhaving.
  - b. Met betrekking tot monumentale terreinen als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 2; van de afdeling Vergunningen, Voorzieningen en Handhaving.
2. Voorts zijn met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening belast de bij besluit van het college dan wel de burgemeester aan te wijzen personen.

Artikel 30 Binnentreden woningen

Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften, die strekken tot handhaving van de openbare orde, veiligheid, bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot het binnentreden van een woning zonder toestemming van de bewoner.

Artikel 31 Inwerkingtreding

1. Voor zover deze verordening betrekking heeft op de beschermde gemeentelijke monumenten, beeldbepalende zaken, gemeentelijke beschermde stads- of – dorpsgezichten en het Nieuwkoopse Planologisch Erfgoed treedt zij in werking op 1 januari 2009.
2. De monumentenverordening van de gemeente Nieuwkoop vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 30 mei 1991, gewijzigd bij besluit van de raad van 25 november 1993 voor zover het betreft bepalingen over gemeentelijke monumenten vervalt op 1 januari 2009.
3. De monumentenverordening van de gemeente Liemeer vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 12 februari 2008 voor zover het betreft bepalingen over gemeentelijke monumenten vervalt op 1 januari 2009.
4. De monumentenverordening van de gemeente Ter Aar, vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 9 oktober 2003 voor zover het betreft bepalingen over gemeentelijke monumenten vervalt op 1 januari 2009.
5. Voor zover deze verordening betrekking heeft op beschermde rijksmonumenten, treedt zij in werking overeenkomstig het bepaalde in artikel 15 lid 2 van de Monumentenwet 1988.

- 6 De monumentenverordeningen van de gemeente Nieuwkoop, Liemeer en Ter Aar, genoemd in de leden 2, 3 en 4 van dit artikel, voor zover deze betrekking hebben op bepalingen over beschermde rijksmonumenten, vervallen op de datum waarop lid 5 toepassing vindt.
- 7 De beschermde gemeentelijke monumenten, beschermde beeldbepalende zaken en beschermde gemeentelijke beschermde stads- of dorpsgezichten geregistreerd op de monumentenlijst van de ingevolge de leden 2, 3 en 4 genoemde vervallen verordeningen, worden geacht geregistreerd te zijn overeenkomstig de bepalingen van deze verordening.
- 8 Aanvragen om monumentenvergunning die zijn ingediend voordat deze verordening in werking treedt, worden afgehandeld overeenkomstig de Erfgoedverordening 2009.

Artikel 32 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als "Erfgoedverordening 2009".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 18 december 2008.

DE RAAD VOORNOEMD

de griffier

de voorzitter

Toelichting op de Erfgoedverordening 2009

Algemeen

Bij het opstellen van deze voorbeeldverordening zijn de “Aanwijzingen voor de regelgeving” van het Ministerie van Justitie en van de VNG-publicatie “Gemeente en regelgeving” in aanmerking genomen.

De bepalingen van de Monumentenwet 1988 en de daarin gekozen systematiek vormen een belangrijke basis voor de bepalingen van de verordening.

Zes hoofdpunten zijn in de Erfgoedverordening geregeld:

- 1 de aanwijzing van zaken tot gemeentelijk beschermd monument door het college.
- 2 het vergunningenstelsel voor de gemeentelijke beschermde monumenten.
- 3 de verwijzing naar het vergunningenstelsel voor beschermde rijksmonumenten in de Monumentenwet 1988.
- 4 de aanwijzing van panden tot beeldbepalend zaak.
- 5 de aanwijzing van gebieden tot beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht.
- 6 archeologische aangelegenheden

De gemeenteraad, als hoogste bestuursorgaan van de gemeente, is belast met de vaststelling, de controle van de voorbereiding en de evaluatie van beleid, geënt op de Gemeentewet. De uitvoerende taken berusten, inhakend op de eerder genoemde Gemeentewet, Monumentenwet 1988, Woningwet en Algemene wet bestuursrecht - (Awb) bij het dagelijks bestuur, het college.

Artikel gewijze toelichting

Artikel 1. Begripsbepalingen

Sub a

Bij de omschrijving van het begrip “monument” is aansluiting gezocht bij de omschrijving in de Monumentenwet 1988. Cultuurhistorische waarde is volgens de Memorie van Toelichting op de Monumentenwet de aan een bouwwerk of gebied toegekende waarde, gekenmerkt door het beeld dat is ontstaan en het gebruik dat de mens in de loop van de geschiedenis van dat bouwwerk of dat gebied heeft gemaakt. Het begrip cultuurhistorische waarde is dermate ruim dat het ook betrekking kan hebben op zaken en gebieden met een geschiedkundige waarde.

Onder een zaak kan ook worden verstaan een (gedeelte van een) gevelwand of ensemble van gebouwen, mits deze zaak van algemeen belang is vanwege zijn schoonheid, betekenis voor de wetenschap of cultuurhistorische waarde.

De onder 2 bedoelde terreinen kunnen bijvoorbeeld parken, tuinen, een perceel met één of meer bomen zijn of een (aandachts)gebied waar kan worden verwacht, dat zich zaken in de bodem bevinden, die vanuit archeologisch oogpunt van belang zijn.

Het is niet vereist dat op het terrein ook een bouwkundig monument voorkomt teneinde over een monument te kunnen spreken. Een “zaak” is immers een veel ruimer begrip. De vijftig-jaargrens, die voor rijksmonumenten geldt, is niet voor gemeentelijke monumenten overgenomen.

Daardoor biedt de verordening ook de mogelijkheid om monumenten die (nog) niet op de rijkslijst kunnen komen omdat ze te jong zijn, reeds op de gemeentelijke monumentenlijst te plaatsen.

Sub b en e

Sub b en e spreken van onroerende monumenten. Roerende monumenten worden daarom niet beschermd. Reden hiervoor is dat het effectueren van de bescherming een probleem vormt. Roerende monumenten kunnen meestal eenvoudig worden verplaatst en daardoor ongemerkt over de gemeentegrens en daarmee buiten de werking van de verordening worden gebracht. Roerende zaken zijn bijvoorbeeld schepen, voertuigen, schilderijen, kerkschatten en gebruiksvoorwerpen. Zaken die naar hun aard onroerend zijn, zoals een kerkorgel, kunnen wel de beschermde status krijgen, op basis van de redengevende omschrijving.

Sub c

Dit betreft de lijst waarop de gemeente de overeenkomstig de verordening aangewezen monumenten registreert.

Sub d

Het is nodig om een begripsomschrijving van een "beschermd rijksmonument" in de gemeentelijke monumentenverordening op te nemen. Deze verordening is namelijk een voorwaarde voor het verkrijgen door het college van de bevoegdheid om vergunningen voor de wijziging en sloop van beschermde rijksmonumenten te verlenen. Op de vergunningverlening voor beschermde rijksmonumenten zijn met name artikel 11 tot en met 21 van de Monumentenwet 1988 van toepassing.

Sub e

Ingeval van aanwijzing van een kerkelijk monument tot beschermd gemeentelijk monument is overleg tussen eigenaar en gemeente nodig (zie artikel 3 lid 4). Is er sprake van een vergunning voor een gemeentelijk kerkelijk monument, dan is overeenstemming tussen eigenaar en vergunningverlener nodig (zie artikel 12). Overleg en overeenstemming betreffen de wezenlijke belangen van de uitoefening van de eredienst in het kerkelijke monument. Voor bijvoorbeeld een pastorie, een catechisatieruimte of verblijven van kloosterlingen geldt deze verbijzondering voor kerkelijke monumenten dan ook niet. Zij vallen onder de voorschriften die voor de andere beschermde gemeentelijke monumenten gelden. Indien een kerkelijk monument de wezenlijke belangen van de uitoefening van de eredienst verliest, wordt het geacht automatisch te zijn aangewezen als beschermd gemeentelijk monument en geregistreerd te zijn op de gemeentelijke monumentenlijst en gelden de bepalingen zoals bedoeld onder artikel 1 lid b voor een beschermd gemeentelijk monument.

Sub f

De omschrijving van het begrip beschermde beeldbepalende zaak is nieuw in de gemeente Nieuwkoop, maar in de Monumentenverordening van Liemeer was dit begrip opgenomen.

Objecten, die op grond van de criteria genoemd in artikel 1 lid 1 van de Erfgoedverordening 2009 niet kunnen worden aangewezen vanwege het ontbreken van voldoende waarden ten aanzien van schoonheid, betekenis voor de wetenschap of cultuurhistorische waarden, maar voor het stedenbouwkundig en architectonisch beeld van belang zijn, kunnen blijvend een bijdrage leveren aan het beeld van een straatwand of ensemble als de voorgevel en de van de straatzijde zichtbare kap beschermd worden. Aanwijzing van dit (deze) onderde(e)(n) van het monument kan op grond van artikel 1 lid f.

Sub g

Dit betreft de lijst, waarop de gemeente overeenkomstig de verordening aangewezen beschermde beeldbepalende zaken registreert.

Sub h

Sinds de komst van de Wet dualisering in 2002 kan elk bevoegd orgaan in de gemeente (raad, college en burgemeester) zelf zijn commissies instellen. De monumentencommissie is een commissie die adviseert aan het college. Normaal gesproken zou het dan ook het college zelf zijn, die deze commissie instelt op grond van artikel 84 Gemeentewet. In de Erfgoedverordening wordt echter door de raad bepaald dat een monumentencommissie advies moet uitbrengen aan het college. Dit vloeit voort uit de Monumentenwet. In artikel 15 van deze wet is bepaald dat de gemeente in een verordening de inschakeling van een commissie moet regelen die adviseert aan het college over aanvragen van vergunningen als bedoeld in artikel 11 van de Monumentenwet. De wetgever geeft hier dus aan dat het college in dit geval geen keuzevrijheid heeft ten aanzien van het instellen van een commissie. Het instellen van de monumentencommissie door het college moet middels een apart collegebesluit. Er bestaat geen modelbesluit voor het instellen van een (monumenten) commissie door het college. De VNG adviseert het college bij het besluit tot instellen van een monumentencommissie gebruik te maken van de VNG-modelverordening op de raadscommissie.

De taken van de monumentencommissie strekken zich uit over de Erfgoedverordening, de Monumentenwet 1988 en de Subsidieverordening Monumentenzorg. Door de monumentencommissie in deze begripsomschrijving bevoegd te verklaren over de toepassing van de Monumentenwet 1988 te adviseren aan het college, is voldaan aan het vereiste, genoemd in artikel 15, lid 1, van de Monumentenwet 1988. Overigens is het een mogelijkheid de monumentencommissie te combineren met een welstandscommissie of de taken van de welstandscommissie.

Sub i

Beoogd is het bouwhistorisch onderzoek een nadrukkelijke rol te laten spelen bij de bepaling van het gemeentelijk monumentenbeleid, zowel bij een aanwijzing als bij een wijziging van een gemeentelijk- of rijksmonument. De kennis die met bouwhistorisch onderzoek wordt verkregen kan bij uitstek worden ingezet voor een verantwoorde omgang, al dan niet in samenhang met veranderingen, en het beheer hiervan. Het onderzoek levert informatie over de bouwmassa, de toegepaste constructies, materialen en interieurafwerking. De uitkomst van een onderzoek is van belang voor een op te stellen restauratieplan en kan tevens worden gebruikt bij het analyseren en vaststellen van constructieve gebreken.

In bouwhistorisch onderzoek kunnen vier fasen worden onderscheiden:

- 1 de bouwhistorische inventarisatie vindt in het algemeen plaats om de omgeving en het pand in beeld te brengen. In deze fase is literatuur en bronnenonderzoek van belang.
- 2 de bouwhistorische verkenning is een beperkt onderzoek met verwerking van de gegevens uit het bronnenonderzoek, de literatuur en de bouwdoSSIers.
- 3 de bouwhistorische opname is een uitgebreidere opname dan een verkenning en onderzoekt te zichtbare en in het zicht gebrachte delen van een gebouw.
- 4 de bouwhistorische ontleding is het meest diepgaand onderzoek. Hierin worden alle te voren verkregen informatie en een ontleding van het gehele gebouw verwerkt. Deze ontleding heeft meestal plaats tijdens een verbouwing of restauratie.

Direct na ontvangst van een aanvraag om vergunning dient in het kader van de ontvankelijkheidstoets te worden vastgesteld of voor de behandeling van de aanvraag een bouwhistorisch onderzoek noodzakelijk is en met welke diepgang.

Indien een eigenaar bouwhistorisch onderzoek laat uitvoeren voorafgaand aan een restauratieplan, kunnen deze kosten bij de bepaling van de subsidiabele kosten worden betrokken.

Sub j

Beschermde gemeentelijke stads- of dorpsgezichten dienen groepen van onroerende zaken te betreffen, die van algemeen belang zijn wegens hun schoonheid, hun onderlinge ruimtelijke- of structurele samenhang, en/of hun wetenschappelijke- of cultuurhistorische waarde en in welke groepen zich een of meer monumenten en/of beeldbepalende zaken bevinden, die geregistreerd zijn op de rijks- of gemeentelijke monumentenlijst of de gemeentelijke lijst beeldbepalende zaken.

Met het beschermen van stads- of dorpsgezichten wordt beoogd die structuren in stand te houden die in hun samenhang ondersteund door een of meerdere monumenten van algemeen belang zijn. Een van de daartoe benodigde maatregelen is het voorkomen van ongewenste sloop van gebouwen. Artikel 3.20 Wet Ruimtelijke Ordening biedt de mogelijkheid hiertoe. Op grond van dit artikel moet een sloopvergunning worden geweigerd als een vergunning ingevolge de Erfgoedverordening 2009 niet is verleend.

Sub k

De gemeentelijke lijst beschermde stads- of dorpsgezichten is de lijst waarop zijn vermeld de overeenkomstig deze verordening geregistreerde beschermde gemeentelijke stads- of dorpsgezichten.

Sub u

De gemeentelijke beleidsadvieskaart kan een praktische oplossing bieden in het geval dat nog geen Malta-proof bestemmingsplan is vastgesteld. In dat geval kunnen gebieden op een dergelijke beleidsadvieskaart worden opgenomen, indien blijkt dat daar op grond van gemeentelijk historisch onderzoek mogelijk archeologische sporen in de bodem kunnen worden aangetroffen.

De overige begripsbepalingen zijn in hun definitie al ruim omschreven, zodat deze geen nadere toelichting behoeven.

Artikel 2. Het gebruik van het monument/beeldbepalende zaak

Het betreft hier niet zozeer de publiekrechtelijke, planologische bestemming, maar de gebruiksmogelijkheid die de eigenaar/gebruiker daaraan toekent. Een en ander mede gelet op de constructie en ligging van het pand. Dit artikel is van belang als een motiveringsplicht bij de aanwijzing van monumenten en bij de vergunningverlening.

Artikel 3. De aanwijzing tot beschermd gemeentelijk monument

Lid 1

In navolging op de VNG-modelerfgoedverordening zijn de aanwijzing tot beschermd gemeentelijk monument en het registreren op de monumentenlijst uit elkaar getrokken.

De aanwijzing heeft rechtsgevolg, het daarna registreren op de gemeentelijke monumentenlijst is slechts een administratieve handeling. Het is inzichtelijker om de aanwijzing en de registratie op de lijst uit elkaar te trekken.

Het besluit tot aanwijzing is een discretionaire bevoegdheid van het college. Na afweging van alle betrokken belangen kan tot aanwijzing worden besloten. De afweging van de belangen van de rechthebbende ten opzichte van de te beschermen cultuurhistorische waarden moet uitdrukkelijk gemotiveerd in het besluit naar voren

komen (de redengeving). De aanwijzing geeft geen recht op schadevergoeding. De aanwijzing verandert immers niets aan het gebruik van het monument.

Lid 2

Het college moet het advies inwinnen van de Monumentencommissie en horen degenen die in de kadastrale leggers als zakelijk gerechtigden staan vermeld. De verordening bindt het advies niet aan bepaalde voorschriften over vorm en inhoud. De "Verordening die de taken en bevoegdheden van de monumentencommissie regelt" is daarvoor de aangewezen plaats. De verordening regelt de "voorbescherming van het monument" gedurende de tijd dat het voornemen tot het aanwijzen aan de eigenaar schriftelijk kenbaar is gemaakt. Hierbij is de methodiek van de Monumentenwet 1988 gevolgd. De spoedprocedure kan in situaties die ernstige gevolgen voor het (in de toekomst) aan te wijzen monument, bewerkstelligen dat binnen korte tijd de verbodsbepalingen van de verordening van toepassing worden. Er moeten dan gegronde redenen aanwezig zijn om de spoedprocedure te kunnen gebruiken.

Lid 3

Het bouwhistorisch onderzoek van een zaak geeft meer inzicht in de historische geschiedenis van een zaak (gebouw). In de Monumentenwet 1988 is geen bepaling over bouwhistorisch onderzoek opgenomen. Het laten verrichten van bouwhistorisch onderzoek behoort daarmee tot de beleidsvrijheid van de gemeente. Er is een tweetal momenten te onderscheiden wanneer een gemeente bouwhistorisch onderzoek kan vragen.

Ten eerste bij een (aanvraag tot) aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument.

De informatie over de bouwhistorische waarde van een zaak (gebouw) kan van invloed zijn op de beslissing van het college om het zaak (gebouw) al dan niet als beschermd gemeentelijk monument aan te wijzen en op de wijze waarop de zaak (gebouw) in de registers wordt ingeschreven.

Ten tweede bij aanvragen voor vergunning tot wijziging van een beschermd gemeentelijk monument. De bouwhistorische waarde die door een verbouwing of andere wijziging aangetast wordt is van invloed op de beslissing van het college.

Lid 4

Dit lid is nodig ondanks het bepaalde in de Awb dat belanghebbenden zienswijzen naar voren kunnen brengen (artikel 4:8). Overleg is immers meer dan het naar voren kunnen brengen van zienswijzen.

Lid 5

Monumenten die op een rijkslijst of een provinciale lijst staan, komen niet voor aanwijzing als gemeentelijk monument in aanmerking. In Zuid-Holland bestaat (nog) geen provinciale monumentenlijst resp. monumentenverordening.

Artikel 4. Termijn advies en aanwijzingsbesluit

In dit artikel worden de termijnen genoemd waarbinnen de Monumentencommissie moet adviseren (lid 1) en het college een beslissing moet nemen (lid 2). Het artikel bevat geen bepalingen over bekendmaking van het besluit, omdat de Awb dat afdoende regelt (afdeling 3.6).

Artikel 5. Mededeling

De mededeling van het college is voor de eigenaar en de anderszins zakelijk gerechtigden van essentieel belang. Het is dan ook zaak dat de mededeling door de

geadresseerde wordt ontvangen. In de regel zal de mededeling bij aangetekend schrijven uitgaan. In latere instantie kan hij zich er dan niet op beroepen van niets te weten. Dit artikel regelt niet dat de aanwijzing wordt bekendgemaakt aan de eigenaar en de aanvrager, omdat de Awb zulks bepaalt (afdeling 3.6). Is artikel 4:8 toegepast (het horen van geadresseerde en van derde belanghebbenden) en is van de daar geboden mogelijkheid gebruik gemaakt, dan dienen de betrokkenen op grond van het bepaalde in artikel 3:43 Awb een mededeling te ontvangen.

Artikel 6. Registratie op de gemeentelijke monumentenlijst

Door aanwijzing als gemeentelijk monument komt het pand of object, exclusief het interieur, onder de werking van de verordening te vallen.

Tot de monumentale waarden worden de volgende zaken gerekend: de dragende onderdelen en het omhulsel en/of door die onderdelen of objecten die blijkens het register, bedoeld in artikel 6 lid 2 van de Erfgoedverordening 2009, of naar het oordeel van het college van belang zijn wegens hun schoonheid, hun betekenis voor de wetenschap of hun cultuurhistorische waarden. Indien uit het register blijkt, dat een monument uitsluitend beschermd is vanwege één of meer met name genoemde onderdelen of objecten, dan wordt de monumentale waarde uitsluitend bepaald door die onderdelen of objecten.

Bij de beeldbepalende waarde van een beschermde beeldbepalende zaak wordt de beeldbepalende waarde van een beschermde beeldbepalende zaak bepaald door het aan de openbare weg gelegen (deel van een) onroerende zaak, die qua schoonheid van algemeen belang is vanwege het stedenbouwkundig-, architectonisch- en/of landschappelijk beeld en/of door die onderdelen die overeenkomstig artikel 22 van de Erfgoedverordening 2009 als beschermde beeldbepalende zaak zijn geregistreerd. Indien uit het register blijkt, dat een monument uitsluitend beschermd is vanwege één of meer met name genoemde onderdelen of objecten, dan wordt de monumentale danwel beeldbepalende waarde uitsluitend bepaald door die onderdelen of objecten.

Indien eigenaren zelf verzoeken om het interieur te beoordelen en indien blijkt dat dit monumentale waarden heeft dan kan worden overwogen om dit eveneens onder de werkingssfeer van de Erfgoedverordening te brengen. Andere zaken die zich op het (kadastraal) perceel van het beschermde monument bevinden, zoals bijgebouwen, tuininrichting en bomen moeten expliciet worden beschreven, willen zij onder de werking van de verordening vallen.

Voor elke wijziging van het beschermde monument (het geregistreerde deel) is dus een vergunning nodig. Voor de duidelijkheid, bijvoorbeeld in verband met kadastrale vernummering, kan ook een plattegrond worden aangehecht.

Is slechts een onderdeel van een onroerend goed beschermenswaardig dan kan een "bescherming vanwege" plaatshebben. In de omschrijving (het registerblad) dient dat onderdeel beschreven te zijn. Bij een onderdeel vanwege kan gedacht worden aan een winkelpui, een deel van een gebouw, bijvoorbeeld een woonhuis van een boerderij zonder de stal.

Artikel 7. Wijzigen van de aanwijzing

Via dit artikel is het mogelijk om de aanwijzing van gemeentelijke beschermde monumenten te wijzigen (lid 1). Hiervoor geldt dezelfde voorbereidingsprocedure (advies van Monumentencommissie of eigenaar van een kerkelijk monument) als voor de aanwijzing (lid 2), tenzij de wijziging van ondergeschikte betekenis is (lid 3).
Erfgoedverordening 2009

Wijzigingen van de aanwijzing worden doorgevoerd op de gemeentelijke monumentenlijst (lid 4).

Artikel 8. Intrekking van de aanwijzing

Via dit artikel is het mogelijk om de aanwijzing van gemeentelijke beschermde monumenten in te trekken (lid 1). Ook hiervoor geldt dat het advies van de Monumentencommissie nodig is, tenzij het gaat om spoedeisende gevallen (lid 2). Monumenten op de gemeentelijke monumentenlijst waarvan de aanwijzing is ingetrokken (omdat ze zijn gesloopt of anderszins volledig teloor gegaan), worden door het college van de monumentenlijst gehaald. Lid 3 regelt dat monumenten die na aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument worden geregistreerd als beschermd rijksmonument, vanaf dat tijdstip geacht worden niet meer te zijn aangewezen.

Voor de situatie waarin een provinciale monumentenlijst bestaat, en dat is in Zuid-Holland (nog) niet het geval, is een vergelijkbare regeling opgenomen. Het kan zinvol zijn om voor een gebouw, waarvoor een aanvraag tot intrekking van de aanwijzing loopt een (uitvoerige) documentatie te eisen.

Eenzijds kan deze voor een goede afweging van de aanvraag dienen, anderzijds wordt het gebouw voorafgaand aan de sloop voor de lokale geschiedenis gedocumenteerd.

Artikel 9. Instandhoudingsbepaling

De opbouw en inhoud van dit artikel vertoont gelijkenis met artikel 11 van de Monumentenwet 1988. De verordening legt de vergunningverlening ten aanzien van rijksmonumenten op basis van de Monumentenwet 1988 in handen van het college.

De Monumentenwet 1988 regelt de vergunningverlening voor de wijziging van rijksmonumenten door het college in de artikelen 11 tot en met 21 van de Monumentenwet 1988 juncto artikel 14 van de Erfgoedverordening 2009. In dit artikel gaat het derhalve alleen over beschermde gemeentelijke monumenten.

Artikel 10. De aanvraag

Het artikel dat de vergunningaanvraag voor gemeentelijke monumenten betreft, is zeer kort gehouden omdat het verlangen van gegevens en ontbrekende gegevens is geregeld in de Awb (artikel 4:2 respectievelijk 4:5 en 4:15). In een aanvraagformulier voor de vergunning kan de gemeente aangeven welke gegevens zijn vereist. Voor wat de eventueel benodigde gegevens voor bouwhistorisch onderzoek betreft, wordt verwezen naar de toelichting van artikel 3 lid 3. Tevens dient na ontvangst van de aanvraag deze zo mogelijk te worden getoetst op de wenselijkheid van een bouwhistorisch onderzoek (artikel 11 lid 3). Indien dat niet mogelijk is kan dat in een later stadium alsnog gevraagd worden, bijvoorbeeld als de Monumentencommissie om nadere gegevens vraagt.

Om voor aanvragers van een vergunning duidelijkheid te verschaffen in de eisen die aan een wijziging van een gemeentelijk monument kunnen worden gesteld, kan het college richtlijnen afkondigen.

Artikel 11. Advies Monumentencommissie en beslissing op de aanvraag

De procedure voor het wijzigen van gemeentelijke monumenten wijkt af van de modelerfgoedverordening van de VNG. Gekozen is om de bestaande verordening van de voormalige gemeente Liemeer aan te houden omdat de daarin voorgeschreven procedure synchroon loopt met de bouwvergunningsprocedure.

In de modelerfgoedverordening van de VNG is gekozen voor de procedure die in de Monumentenwet 1988 is voorgeschreven (afdeling 3.4 van de Awb). Deze procedure kent een veel langere doorloop tijd (circa 4 maanden of langer).

Als het college de aanvraag in behandeling neemt, moet op grond van de verordening advies gevraagd worden aan de Monumentencommissie. Nadat dit advies aan het college is uitgebracht moet het ermee rekening houden dat artikel 4:7 of artikel 4:8 Awb van toepassing kan zijn. Over het voornemen de beschikking af te geven, dan wel geheel of gedeeltelijk af te wijzen moeten de aanvrager en de belanghebbenden worden gehoord.

Deze kunnen naar keuze hun zienswijzen schriftelijk of mondeling naar voren brengen op grond van artikel 4:9 Awb. De zienswijzen worden direct met de adviesvraag aan de Monumentencommissie gezonden.

De Monumentencommissie adviseert het college binnen vier weken na de adviesaanvraag (lid 2). Vervolgens, dus na ontvangst van het advies, beslist het college binnen acht weken (lid 4).

De redactie van lid 4 heeft tot gevolg dat, wanneer de Monumentencommissie niet tijdig adviseert, het college de volgende keuze kan maken: zonder advies een beslissing nemen of besluiten om het (te laat uitgebrachte advies) toch in hun overwegingen betrekken.

De totale termijn kan met maximaal twaalf weken worden verlengd, mits de aanvrager tijdig van het uitstel op de hoogte wordt gesteld (lid 5).

Uitstel kan noodzakelijk zijn indien een bouwhistorisch onderzoek nog moet worden verricht als de aanvraag al is ingediend. De totale termijn van 24 weken spoort met die voor de bouwvergunning (artikel 46 lid 1 en 2, Woningwet, waarin een termijn van tweemaal 12 weken wordt voorgeschreven).

Als het college niet tijdig beslist, wordt de vergunning geacht te zijn verleend (lid 6). Hierbij is aansluiting gezocht bij de termijnen zoals die in de Woningwet (bouwvergunning) en de Monumentenwet 1988 (monumentenvergunning) zijn opgenomen.

Nadere voorwaarden aan een vergunning zouden betrekking kunnen hebben op eisen ten aanzien van de uitvoering van gevelherstel, danwel nadere eisen ten aanzien van detailleringen van kozijn en/of raamhout, inpassing van dubbelglas e.d..

De taak van de Monumentencommissie komt naast het voorbereiden en evalueren van het beleid en de toepassing van de subsidieverordening neer op het adviseren over het aanwijzen en het wijzigen van monumenten en beeldbepalende zaken.

In de verordening is gekozen om de Monumentencommissie als deskundige aan te wijzen waar het gaat om aanwijzing en afbraak van gemeentelijke monumenten en beeldbepalende zaken.

Artikel 12. Kerkelijk monument

Zijn er geen wezenlijke belangen van de godsdienstuitoefening in het geding, dan is overeenstemming niet vereist. Zie de toelichting op artikel 1 sub e.

Artikel 13. Intrekking van de vergunning

Lid 1

Dit lid bevat de mogelijke intrekkingsoorzaken. De bepaling onder c heeft de volgende achtergrond: als de omstandigheden bij de vergunninghouder ten aanzien van het monument wijzigen, dan zou het zo kunnen zijn dat als er een nieuwe belangenafweging zou kunnen plaatsvinden, de belangen van het monument behoren voor te gaan. In dat geval moet de vergunningverlener (het college) de mogelijkheden hebben om de vergunning in te trekken.

Lid 2

Het ligt voor de hand dat de Monumentencommissie een afschrift van de intrekking ontvangt.

Artikel 14. Vergunning voor beschermd rijksmonument

Lid 1

De procedure voor de afgifte door het college van de vergunning voor rijksmonumenten staat in hoofdstuk 2 paragraaf 2 van de Monumentenwet 1988 en afdeling 3.4 van de Awb. De Rijksdienst voor Archeologie Cultuurhistorisch landschap en Monumenten (hierna: RACM) en, buiten de bebouwde kom, ook Gedeputeerde Staten (hierna: GS) moeten binnen twee maanden na verzending van de adviesaanvraag adviseren (Monumentenwet 1988, artikel 16.2). Het definitieve besluit moet binnen vier maanden na ontvangst van het laatste van de adviezen van RDMZ en GS plaatsvinden (Monumentenwet 1988, artikel 16.3). Op het definitieve besluit kan nog slechts door een beperkt groep van belanghebbende beroep worden ingesteld (zie de toelichting bij artikel 11).

Overigens blijken provincies in de praktijk hieraan op verschillende wijzen invulling te geven. De voorgenomen beperking adviesplicht van de rijksdienst ingaande 2009 zal op bovenstaande van invloed zijn. Daarom wordt de verplichte advisering in het wetsvoorstel 'Wijziging van de Monumentenwet 1988 in verband met onder meer beperking van de ministeriële adviesplicht bij aanvragen om een monumentenvergunning' los gelaten. Alleen wanneer er sprake is van reconstructie, sloop en herbestemming van een rijksmonument zal de adviesplicht van toepassing blijven. Ter compensatie van het wegvallen van het advies van de rijksdienst zullen alle gemeenten ingaande 2009 een monumentencommissie moeten hebben aangesteld, die onafhankelijk en deskundig is. Het overgangartikel 64 in de monumentenwet, waarin de rijksdienst bij afwezigheid van een monumentencommissie in diens advisering trad, wordt ingetrokken. Indien het monument buiten de bebouwde kom ligt, is het college verplicht om een afschrift van de aanvraag aan GS te zenden. GS kunnen de adviesbevoegdheid vervolgens naar eigen inzicht invullen en al dan niet tot advisering overgaan, waarvoor men twee maanden de tijd heeft. Het is gewenst dat GS reeds op voorhand kenbaar maakt in welke gevallen zij niet adviseren, zodat de beoogde tijdswinst ook daadwerkelijk kan worden gehaald.

Leden 2 en 3

De Monumentenwet 1988 schrijft voor dat de monumentencommissie bij de aanvragen om vergunning voor rijksmonumenten wordt ingeschakeld. Om te voorkomen dat dit wettelijke vereiste door het ontbreken van het advies van de monumentencommissie tot moeilijkheden leidt bij de afgifte van de vergunning, is in lid 3 bepaald dat de monumentencommissie geacht wordt te hebben geadviseerd na het verstrijken van de in lid 2 gestelde adviestermijn.

Artikel 15. Beschermd stads- of dorpsgezichten

Op grond van dit artikel kan het college beschermd stads- of dorpsgezichten aanwijzen. Een aanwijzingsbesluit dient ter visie te worden gelegd om de eigenaren en andere belanghebbenden in de gelegenheid te stellen hun zienswijzen kenbaar te maken. Deze zienswijzen met het concept-aanwijzingsbesluit en omschrijving van het gebied dienen om advies aan de Monumentencommissie te worden gezonden die binnen een voorgeschreven termijn adviseert. Het ligt in het voornemen een ontwerp-aanwijzingsbesluit ook desgewenst openbaar te bespreken met eigenaren en belanghebbenden in het betreffende gebied.

Artikel 16. Beschermd stads- of dorpsgezichten

Dit artikel regelt de termijn waarbinnen de Monumentencommissie dient te adviseren en het college over een aanwijzing dient te besluiten.

Artikel 17. Beschermd stads- of dorpsgezichten

Door de aanwijzing valt het gehele gebied onder de werking van de verordening voor wat betreft het opstellen van een beschermend bestemmingsplan en het verbod tot sloop van panden. De zaken die van cruciaal belang zijn in het gebied en beslist niet mogen worden gesloopt en niet beschermd zijn middels de Monumentenwet 1988 dan wel de provinciale of gemeentelijke Erfgoedverordening, dienen beschreven te zijn.

Voor elke wijziging van het beschermd gebied en dus ook voor de sloop van panden is een vergunning op grond van de Erfgoedverordening 2009 nodig.

Artikel 18. Beschermd stads- of dorpsgezichten

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 19. Beschermd stads- of dorpsgezichten

Vanwege het feit dat een aanwijzing van een gebied slechts strekt tot een verbod is het noodzakelijk aan te geven welke de ontwikkelingsmogelijkheden in het gebied zijn.

Het geëigende middel daartoe is de opstelling van een bestemmingsplan, dat uitgaat van de bescherming van de beschreven cultuurhistorische waarden.

Artikel 20. Beschermd stads- of dorpsgezichten

Dit artikel is het verbodsmiddel om te voorkomen, dat zonder nadrukkelijke afweging van alle belangen een vergunning wordt afgegeven.

Dit betekent dat in een beschermd stads- of dorpsgezicht altijd een vergunning krachtens de Erfgoedverordening 2009 noodzakelijk is. Er kunnen geen vergunningsvrije en meldingsplichtige werkzaamheden meer worden uitgevoerd en een sloopvergunning kan worden geweigerd.

Artikel 21 t/m 24. Beeldbepalende zaken

Naar analogie van de aanwijzing en registratie van panden en objecten op de gemeentelijke monumentenlijst kunnen er op de lijst van beeldbepalende zaken panden, objecten worden geregistreerd volgens een zorgvuldige procedure.

Nadrukkelijk is gekozen om van beeldbepalende zaken te spreken, die van algemeen belang zijn en aan de openbare weg zijn gelegen. De zaak dient qua schoonheid en vanwege het stedenbouwkundig-, architectonisch- en/of landschappelijk beeld van algemeen belang te zijn.

Vanwege het feit dat deze zaken onvoldoende schoonheid, betekenis voor de wetenschap of cultuurhistorische waarden bezitten, zijn deze niet van algemeen belang om overeenkomstig deze verordening als gemeentelijk monument te worden aangewezen. In de Erfgoedverordening 2009 is gekozen om de Monumentencommissie als deskundige aan te wijzen waar het gaat om aanwijzing en afbraak van gemeentelijke monumenten en beeldbepalende zaken. De Monumentencommissie adviseert bij aanvragen om het wijzigen van rijks- en gemeentelijke monumenten en beeldbepalende zaken.

Artikel 25. Instandhoudingbepaling

De Wet op de archeologische monumentenzorg van 21 december 2006 verplicht de raad om, bij de vaststelling van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 10 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten. Het uitgangspunt van deze wet (voortvloeiend uit het Verdrag van Malta) en daarmee ook van deze verordening, is daarom primair dat in het bestemmingsplan, door middel van een gemeentelijke archeologische waardekaart, wordt vastgelegd waar zich archeologische waarden in de bodem kunnen bevinden. Dit artikel voorziet in de behoefte aan een overgangperiode tot het moment dat een bestemmingplan 'Malta-proof' is.

Lid 1

Tot het moment dat een 'Malta-proof'-bestemmingsplan kan worden vastgesteld, biedt deze verordening bij wijze van artikel 14 de nodige bescherming aan archeologische waarden in de bodem. Het eerste lid van artikel 14 biedt bescherming door het opgenomen verbod om dieper dan 50 cm de bodem te verstoren. In de bepaling is nadrukkelijk geen standaard diepte opgenomen, aangezien de lokale situatie zeer uiteen kan lopen. In het buitengebied kan mogelijk volstaan met een diepte van 30 cm, waarbij nog steeds voldoende bescherming kan worden geboden, terwijl een dichtbevolkt stedelijk gebied of een middeleeuwse stadskern mogelijk al bij 10 cm problemen kan hebben om archeologische waarden voldoende te beschermen. Gemeenten moeten hier dus zelf een invulling aan geven.

Lid 2

In het tweede lid van artikel 14 worden een vijftal uitzonderingsmogelijkheden gegeven op het eerste lid. In onderdeel a kan van het verbod uit het eerste lid worden afgeweken indien de verstoring plaats vindt in een archeologisch monument of verwachtingsgebied als aangegeven op de landelijk of een provinciale archeologische waardekaart. Een gemeente kan van deze kaarten gebruik maken indien het zelf nog niet beschikt over een gemeentelijke archeologische waardekaart. Deze waardekaarten hanteren over het algemeen een driedeling wat betreft de mate waarin archeologische waarden in de bodem kunnen worden aangetroffen. Deze archeologische verwachtingswaarden zijn vervolgens gekoppeld aan een aantal m² te verstoren verwachtingsgebied. Hoe lager de verwachte archeologische waarden, hoe groter het aantal m² kan zijn waarbinnen een verstoring mag plaatsvinden. Bij een hoge verwachtingswaarde zal het aantal m² waarbinnen een verstoring mag plaatsvinden echter aanzienlijk kleiner zijn. Bij de bepaling van deze grenzen dient voldoende rekening gehouden te worden met de vraag wat er binnen het verwachtingsgebied aan archeologische sporen kan worden aangetroffen. In ieder geval moet binnen de gehanteerde oppervlakte dusdanig zijn dat voldoende informatie verkregen kan worden over de aard, het karakter en de datering van de (mogelijk) in de bodem aan te treffen archeologische sporen. Om dezelfde reden als in het eerste

lid zijn ook in dit onderdeel geen standaardwaarden opgenomen, zodat de lokale situatie hieraan een invulling moet geven.

Onderdeel b ziet op de situatie dat het bestemmingsplan wel up-to-date is als bedoeld in de inleidende toelichting bij dit artikel. In dat geval biedt het bestemmingsplan, aan de hand van een bijbehorende archeologische waardekaart, voldoende bescherming aan de in de bodem aanwezige of te verwachten archeologische waarden.

In onderdeel c worden een drietal vrijstellingsmogelijkheden genoemd uit de Wet op de Ruimtelijke Ordening. Dergelijke besluiten kunnen tot stand komen doordat bij de aanvraag tot vrijstelling voorschriften kunnen worden opgenomen met betrekking tot archeologische waarden in het gebied waarvoor de vrijstelling wordt aangevraagd. Aan de aanvraag kan dan de voorwaarde worden verbonden dat een rapportage wordt overlegd waarin de archeologische waarden van het te verstoren terrein in voldoende mate is vastgesteld. Een dergelijke uitzondering wordt feitelijk ook in onderdeel e gegeven, maar ziet dan ook op situaties buiten de aanvraag van een vrijstelling. Dit rapport kan ook in de nadere regels onder d. worden gevraagd en komt overeen met de mogelijkheid in artikel 39, lid 2, van de Monumentenwet in geval van een bestemmingsplan in de geest van het Verdrag van Malta.

Als laatste wordt in het rijtje het onderdeel d toegelicht. Op grond van dit artikel kan het college nadere regels stellen wat betreft de eisen aan de uitvoering van de bodemverstorende werkzaamheden in een archeologische monument of verwachtingsgebied. Vooruitlopend op een 'Malta-proof' bestemmingsplan' kunnen deze nadere regels inhoudelijk aansluiten op de situatie dat (in een bestemmingsplan waarin een archeologische paragraaf is opgenomen) de verstorende werkzaamheden worden uitgevoerd aan de hand van een aanlegvergunning, waarin vereisten omtrent de bescherming van archeologische waarden zijn opgenomen, een en ander conform de handreiking van de VNG 'Verder met Valletta'.

Artikel 26. Opgravingen en begeleiding

De verplichtingen die in deze bepaling zijn opgenomen kunnen alleen goed functioneren indien een gemeente hierover actief de archeologische onderzoekers informeert. Immers, indien een gemeente deze bepaling in haar verordening opneemt, wordt gekozen voor een uitgebreide regiefunctie bij archeologische opgravingen binnen het gemeentelijk grondgebied. Indien een dergelijk regierol niet uitdrukkelijk gewenst is, dient deze bepaling niet overgenomen te worden. In dat geval bestaat nog steeds voldoende bescherming bij opgravingen aangezien al in de Monumentenwet 1988 een aantal zaken uitputtend is geregeld. Zo bestaat een vergunningvereiste voor het doen van opgravingen; dient een rechthebbende van een terrein te dulden dat de opgravingbevoegde zijn terrein betreedt en eventueel opgravingen verricht; en is ook de eigendoms kwestie van de archeologische vondsten uitputtend geregeld.

Om de bedoelde regierol goed te kunnen uitoefenen dient het college een programma van eisen op te stellen waarmee de kaders worden gesteld voor het ontwerp en de uitvoering van archeologisch onderzoek (lid 1, onder a). Vervolgens wordt van de opgraver verwacht dat hij in een plan van aanpak weergeeft hoe hij specifiek de gestelde kaders zoals omschreven in het programma van eisen denkt te gaan invullen (lid 1, onder b). Op grond van de leden 2 en 3 kunnen vervolgens nadere regels worden gesteld met betrekking tot de feitelijke uitvoering (en het toezicht daarop) en de beoordeling van het plan van aanpak.

Artikel 27. Schadevergoeding

De afdeling rechtspraak van de Raad van State heeft uitgemaakt dat de Erfgoedverordening zonder een schadevergoedingsregeling rechtsgeldig is (BR 86.604). Dit artikel is dus niet verplicht. Alternatief voor een schadevergoedingsregeling is de civielrechtelijke jurisprudentie over schade vergoeding bij rechtmatige overheidsdaad (Boek 6, artikel 126 BW). Het aanwijzen, wijzigen of intrekken van de aanwijzing als gemeentelijk monument is uit het schadevergoedingsartikel weggelaten. Dit heeft als reden dat eventuele schade pas optreedt als voor bepaalde activiteiten geen of niet de gewenste vergunning is verleend.

Artikel 28. Strafbepaling

Artikel 154, lid 1, van de Gemeentewet laat een keuzemogelijkheid aan de raad om op overtreding van verordeningen straf stellen, maar geen andere of zwaardere dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. In artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht zijn de geldboetecategorieën opgenomen. De op te leggen boete voor strafbare feiten in de eerste categorie is maximaal € 370,- (januari 2008); in de tweede categorie maximaal € 3700,- (januari 2008). Het is de gemeente niet toegestaan om een hogere geldboete op te nemen dan in genoemde categorieën. In de Monumentenwet 1988 is handelen in strijd met artikel 11 (het verbod om een monument zonder vergunning te wijzigen of af te breken) gekoppeld aan een geldboete van de vijfde categorie € 74.000,- (januari 2008).

Op gemeentelijk niveau is, gelet op de ernst van dit vergrijp, de hoogte van de strafmaat voor rijksmonumenten en de wens om enige preventieve werking te bereiken, de keuze voor de geldboete van de tweede categorie of een hechtenis van drie maanden voor de hand liggend.

Artikel 29. Toezichthouders

In dit artikel worden toezichthouders aangewezen overeenkomstig modelbepaling 90.M van de Aanwijzingen voor de decentrale regelgeving. De basis voor deze aanwijzingsbevoegdheid wordt gevonden in hoofdstuk 5, waarin algemene regels worden gegeven voor de bestuursrechtelijke handhaving van algemeen geldende rechtsregels en individueel geldende voorschriften. Toezichthouders worden in artikel 5:11 Awb omschreven als zijnde personen die bij of krachtens wettelijk voorschrift belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift, zodat de aanwijzing van toezichthouders derhalve in de Erfgoedverordening kan plaatsvinden.

In artikel 5:13 Awb is het evenredigheidsbeginsel neergelegd, wat inhoudt dat een toezichthouder zijn bevoegdheid slechts mag uitoefenen voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is. Een toezichthouder kan derhalve niet te allen tijde gebruik maken van alle bevoegdheden die in de Awb standaard aan toezichthouders worden toegekend. Steeds zal de afweging gemaakt moeten worden of het voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs noodzakelijk is. Bepalend hiervoor is de aard van het voorschrift op de naleving waarvan een toezichthouder moet toezien.

Op basis van artikel 5:14 Awb is een toezichthouder bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner. 'Plaatsen' is daarbij een ruim begrip en omvat niet alleen erven en andere terreinen, maar ook gebouwen (niet-woningen). Nadrukkelijk zij hier vermeld dat het college op grond van artikel 18 niet zelf opsporingsambtenaren aanwijst als bedoeld in artikel 141

Strafvordering. Dat kan en hoeft het college ook niet te doen aangezien artikel 142 lid

1 sub c Wetboek van Strafvordering regelt dat bij verordening aangewezen toezichthouders ook opsporingsbevoegdheid toekomt. Deze buitengewone opsporingsambtenaren hebben in de regel een opsporingsbevoegdheid voor een beperkt aantal strafbare feiten.

Artikel 30. Binnentreden woningen

De bescherming van het huisrecht is in artikel 12 van de Grondwet geregeld. Voor een inbreuk op dit grondwettelijk recht (het betreden van een woning tegen de wil van de bewoner) is een grondslag nodig in een wet in formele zin. De grondslag voor het binnentredingsartikel in de onderhavige verordening wordt gevonden in artikel 149a van de Gemeentewet.

De op grond van de Algemene wet op het binnentreden vereiste machtiging wordt afgegeven door het Openbaar Ministerie in het kader van de strafvordering. Indien het binnentreden in een ander doel is gelegen dan in het kader van strafverordening, wordt de machtiging afgegeven door de burgemeester, bijvoorbeeld voor de uitoefening van het toezicht op de naleving van de verordening door de daartoe aangewezen toezichthouders. Voor het binnentreden van woningen tegen de wil van de bewoner in het kader van de uitoefening van bestuursdwang is een aparte regeling opgenomen in artikel 5:15 van de Awb. De machtiging wordt in dat geval afgegeven door hetzelfde bestuursorgaan dat de bestuursdwang toepast. Bij de onderhavige verordening is dat het college.

De bevoegdheid tot het afgeven van machtigingen kan niet worden gemandateerd.

Artikel 31. Inwerkingtreding

De datum van inwerkingtreding en het vervallen van de verordening van Nieuwkoop is allereerst geregeld voor gemeentelijke monumenten (lid 1 en 2) en daarna voor beschermde rijksmonumenten (lid 3 en 4). Vervolgens wordt bepaald dat de op grond van de oude verordening op de gemeentelijke monumentenlijst voorkomende monumenten geacht worden te zijn aangewezen en geregistreerd overeenkomstig deze nieuwe verordening (lid 5).

Tenslotte is in lid 6 geregeld dat aanvragen om vergunning voor gemeentelijke monumenten, die zijn ingediend vóór het van kracht worden van deze verordening, worden afgehandeld op grond van de nieuwe verordening. Lid 1 is gebaseerd op artikel 139 van de Gemeentewet. Hierin wordt de bekendmaking van verordeningen geregeld.

Artikel 32. Citeertitel

Dit artikel noemt de naam van de verordening.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van 18 december 2008, nummer

E.R. van Holthe,
griffier

F. Buijserd
voorzitter